

209,5, altsaa 210 danske Mil. Den svenske Konto, som hedder allmänna Omkostninger, løber for 1886 op til 286,183 Kr. eller, som jeg før nævnedes 2,1 pCt. af den samlede Udgift, medens den danske Konto løber op til 707,576 Kr. eller 6,31 pCt., og for 1887—88 er den yderligere steget til 722,000 Kr. Man har ikke paa Jølelsen, at dette er saa galt, men vil man sammenstille de samme Tal og se, hvad det altsaa koster at administrere hver Banemil af disse 3 forskellige Landes Statsbaner, saa kommer man til et Resultat, om hvilket jeg ikke kan tro Andet, end at det maa være seilagtigt, naaget jeg ikke kan opbæge Feilen. (Munterhed.) Ja, det er min alvorlige Mening, jeg har ikke kunnet faae fat paa det nødvendige Materiale fra Sverige og Norge for at kunne optage en egentlig, i Detailler gaaende Undersøgelse af, hvilke Forretninger der sortere under det, som Norge kalder „Bureauafdelingen“, Sverige „allmänna Omkostninger“ og vi „almindelige Udgifter“, men jeg er vis paa, at det paagjældende Udvalg vil have Midler til at fremstaae saadanne Oplysninger, saa det kan godtgjøres, hvor Feilen ligger. Det viser sig jo nemlig, som det lettelig kan ses ved kun at benytte et Par Tal, at de 210 danske Mil Sernbane i Norge koster i Centraladministration pr. Mil 520 Kr. Efter den samme Beregning koste de 320 danske Mil Statsbaner i Sverige pr. Mil 895 Kr., de 201 danske Mil koste derimod her i Danmark, hvis man vil benytte de samme Tal, pr. Mil 3,515 Kr. Jeg vilde derfor sætte megen Pris paa, at denne Sag kunne opklares, saa man kunde se, hvori Feilen stikker. — En anden Sag, som jeg kunde tænke mig kan foranledige noget af det utilfredsstillende Resultat ved vore Baner, er den forholdsvis meget ringe Benyttelse af Vognene i de paagjældende Tog. Det viser sig nemlig i Følge Statsbanernes sidste Marsregnskab, at der i Gjennemsnit kun har været disponeret over 8,7 Pladser i hver Vogn, medens Gjennemsnitstallet af Personpladserne i hver Personvogn er saadan Noget som 44. Det vil med andre Ord sige, at naar der gjennemsnitlig kun findes 8,7 Passagerer i hver Sernbanevogn i Toget, saa benyttes der gjennemsnitlig kun 20 pCt. af samtlige Pladser i Toget, eller med andre Ord $\frac{1}{5}$ af Pladserne er besat og $\frac{4}{5}$ staa tomme. Det er selvsølgelig et høist uheldigt Forhold. Det er nu vel saa, at vi sjældent her i Landet have større Persontog, end at et enkelt Lokomotiv kan føre dem frem, men det er dog saa klart og selvindlysende, at det in-

gen nærmere Paavikning behøver, at en saa stor Mængde Materiel, der løber hen over Banen uden at yde nogen Nytte, foranlediger en Slitage, der er ganske overflødig. Der er et Forhold, som jeg i Sammenhæng hermed gjerne ønsker at sige et Par Ord om, fordi det er ganske mærkeligt. Det viser sig nemlig af det samme Regnskab, at medens som sagt Forholdet var det, at der i Gjennemsnit var 8,7 Pladser besatte i hver Personvogn, saa er der i første Klasse kun befordret 0,67 pCt. af det samlede Passagerantal, altsaa kun $\frac{2}{3}$ pCt. af Passagerantallet har løst Billet til første Klasse, meden 12,08 pCt. have kjørt paa anden Klasse og 87,25 paa tredje Klasse. Til disse 0,67 pCt. Passagerer i første Klasse har der imidlertid staaet til Raadighed 4,47 pCt. af samtlige Personpladser i alle Statsbanernes Personvogne; det vil med andre Ord sige, at naar Frekventen i Toget er saaledes, at kun 20 pCt. af Pladserne i Togene gjennemsnitlig benyttes, saa benyttes der omtrent kun 3 pCt. af Pladserne i første Klassestueperne, saa at hver første Classes Passager til en vis Grad i alt Fald økonomisk set har ca. 33 Pladser til sin Raadighed. Nu vil jeg ikke optræde som Talsmand for at gjøre Forsøg paa her i Landet at affaaste første Classes Pladser. Det kan gjerne være, at det ikke lader sig gjøre. Men jeg vil dog meget anbefale og henstille til den høitærede Indenrigsminister, om det ikke var hensigtsmæssigt ved nye Bestillinger af Vognmateriel til Persondriften at indskrænke Bestillingen af første Classes Vogne. Thi det forekommer mig dog, at det er for galt, og jeg tror ikke, at der er Noget, hvorigjennem der kan paavises nogen Feil i det Anførte. Det er Statsbanernes egne Regnskaber, som Tallene ere tagne ud af; de tale for sig selv, og der kan ingen Feil være. Resultatet er omtrent dette, at omtrent 33 pCt. af første Classes Pladserne ere tomme i de Vogne, som føres frem i Togene. Dernæst forekommer det mig — jeg skal strax være færdig med det Spørgsmaal, det er i og for sig ikke stort, økonomisk set — at man uden Skade i mange af vore Tog helt kunde udelade første Klassestueper. Der er jo i Virkeligheden ingen Ulykke i om en eller anden Person skulde komme og ønske første Klassestueper, og man saa svarede, at der var ingen første Klassestueper i det Tog. Vil han saa absolut være alene eller alene sammen med Andre, lad ham saa løse Billet til en hel Stueper, den Ulykke er jo da ikke saa stor. Med Hensyn til det her foreliggende Forslag